

DE SPIEGEL

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET DELFTSCH STUDENTENCORPS
EN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN

HOOFDREDACTEUR: F. J. BOK. GRIFFIER: E. F. BOON.

REDACTEUREN: F. H. KLOKKE — A. VAN DOORNINCK — R. R. M. ROSEN JACOBSON.

VERSCHIJNT WEKELIJKS, BEHALVE IN DE VACANTIËN. — DE JAARGANG LOOPT VAN SEPTEMBER TOT SEPTEMBER. — ABONNEMENT VOOR NIET-LEDEN V/H D.S.C. f 4.50 PER JAAR. — LOSSE NUMMERS f 0.25

ADVERTENTIËN PER GALJARDREGEL 12½ CENT.

UITGAVE EN ADMINISTRATIE: NAAMLOOZE VENNOOTSCHAP W. D. MEINEMA - HIPPOLYTUSBUURT 6

11e JAARGANG VRIJDAG 19 OCTOBER 1934 8 BLZ. No. 5

SOCIETEIT PHOENIX.

Bij de laatste Bestuurswisseling van 14 October heeft het Bestuur zich als volgt samengesteld:

Th. P. v. d. Bergh,	<i>President.</i>
R. J. van Hoevell,	<i>Secretaris.</i>
F. G. Halang,	<i>Thesaurier.</i>
A. van Doorninck,	<i>Bibliothecaris.</i>
G. L. M. van Es,	<i>Comm. v. h. Consumabel.</i>
W. M. Reuhl,	<i>Comm. v. d. Inventaris.</i>
R. Ver Loren van Themaat,	<i>Archivaris, Vice-Secretaris.</i>

R. J. VAN HOEVELL,
Secretaris.

Anno 1928:

Te beginnen met Maandag 28 Februari zal, behalve Zaterdags en Zondags, als proef, de bibliotheek van 8—10.30 uur 's avonds geopend blijven, met bediening. Blijken er vele leden te zijn, die hiervan gebruik wenschen te maken, dan zal dit regel worden. Is echter het aantal bezoekers niet groot genoeg; dan zal de oude regeling gehandhaafd blijven.

De Bibliothecaris.

Gij, die Uw Spiegel opneemt en dit bericht leest; en Gij, die deze zinsneden terecht door een vriendje onder de neus geduwd krijgt!

Uit 't bovenstaande kunt Ge lezen hoe reeds geslachten lang de opvolgende Bibliothecarissen van het Bestuur het ledendom zooveel mogelijk in staat hebben willen stellen te profiteeren van de groote schat, die de Societeit bezit in zijn rijkbezette boekerij.

Kent Gij wel 't genoeg, dat er ligt in het doorbrengen van een avond op de bibliotheek: Lui weggedoken in een gemakkelijke stoel met een onderhoudend boek of tijdschrift, in de groote waardige ruimte met zijn gezellige verlichting en de huiselijke leestafel in het midden.

Beleeft en geniet deze nieuwe gewaarwording ten volle en vertelt er uw vrienden over.

Laat ditmaal eindelijk de proef gelukken nu wij zooveel vertrouwen in U hebben gesteld, dat wij, in tegenstelling met vorige malen, geen beperkte proeftijd voor deze nieuwe regeling hebben willen stellen, en Gij zelfs Zaterdags en Zondags in staat zijt het U boven gemakkelijk te maken.

A. v. DOORNINCK,
Bibliothecaris.

Bim, Bam, Beieren
De Phoenix legt weer eieren
Thijs en Frits, de schaal gebroken
Gingen met de rest aan 't stoken
't Resultaat werd, na lang praten
'n Bestuur van tegencandidaten.

Sinds de tijd van pannevis
President weer prollig is.

Hoelang
Halang
Vragend
Kijkt
Es-jes
Vette
Glimlach
Prijkt
Zoolang
Reep
Buffet
Ontwijkt
Reuhl
Niet meer
De oude
Lijkt.

Es-selijntje zalig kijntje,
Cherubijntje van 't plafond.
Oogen dwalen door de zalen,
Honingzoet ligt om zijn mond.

Verloren, Verloren,
Wat doe je in 't bestuur?
Je perst een grijnslach om je mond
En vindt het toch nog zuur.

Verloren, Verloren,
Doe jij met alles mee?
Planwirtschaft, vijfjarenplan,
Dietenaar V. C. S. B.
Is dit nu al je laatste plee.

(En Noutje hoort er ook bij).

844A

D. S. G. EN A. V. „ODIN“.

Het Bestuur maakt bekend, dat de schermoefeningen Dinsdag 16 Oct. van 20—21 uur voor ongeoeffenden, van 21—22 uur voor geoeffenden, de boksoefeningen Woensdag 17 Oct. van 20—21.30, de turnoefeningen Maandag 15 Oct. van 17—18.30 zijn begonnen.

Namens het Bestuur:
F. STOOP, *Secretaris*.

Delftsche Studenten Amateur-Fotografen Vereeniging.

Belangstellenden worden er mede in kennis gesteld, dat Prof. Dr. W. Reinders, op het college „Bijzondere onderwerpen“ des Vrijdags van 10—11 uur, dit jaar zal behandelen „Fotografie“. Eerste jaars, die in de afgeloopen groentijd foto's gemaakt hebben, moeten afdrukken hiervan inleveren aan het adres: Voorstraat 9a.

Namens het Bestuur:
J. SLUITER,
Secretaris.

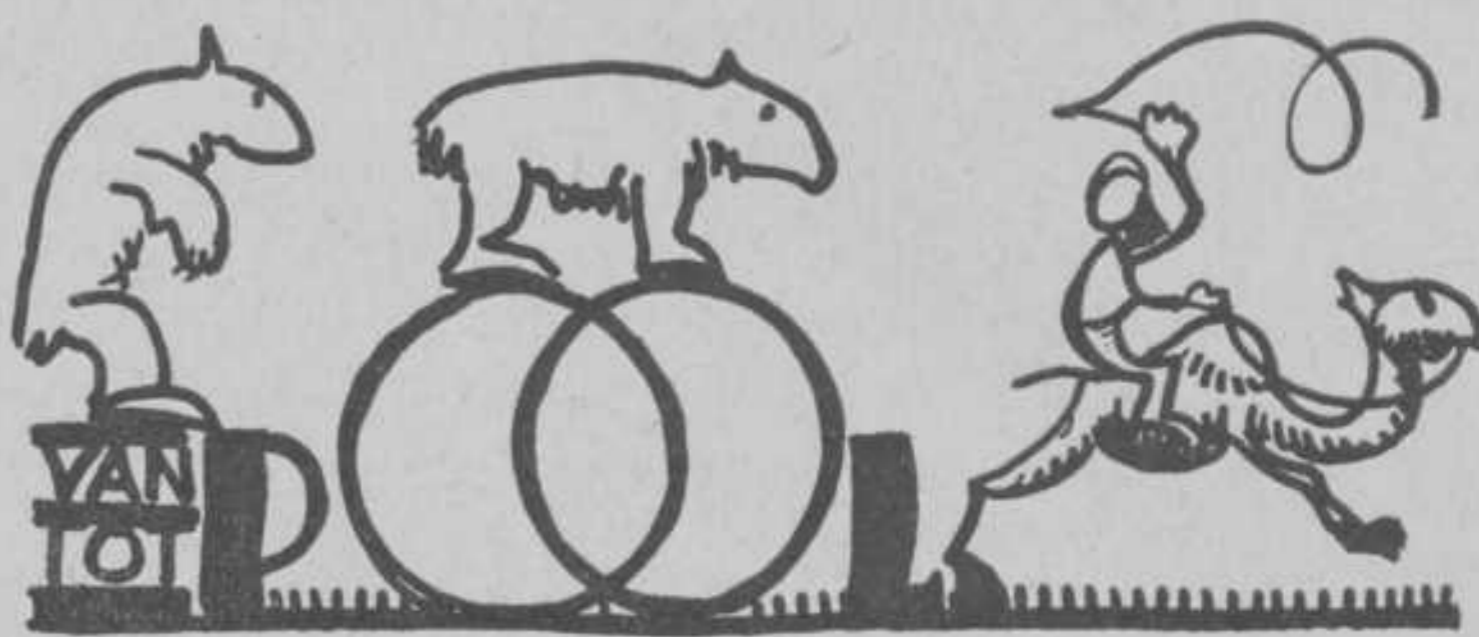
D. S. S. C.

Het bestuur maakt bekend, dat het zich genoodzaakt ziet, de volgende maatregelen te treffen op de onderlinge wedstrijden:

1. Wie een partij schaak wenscht te spelen, wende zich tot een der bestuursleden, die hem een compleet en gesorteerd spel ter hand stelt.
 2. De naam van de aanvrager wordt genoteerd, met het op de doos vermelde nummer.
 3. Na afloop der partij moet het spel worden ingeleverd.
 4. Voor elke partij moet op nieuw een doos aangevraagd worden.
 5. Blijkt achteraf, dat een doos niet meer in de oorspronkelijke staat verkeert, dan kan degene, die 't spel 't laatst in handen heeft gehad, beboet worden met een geldboete van f 1.—.
- N.B. Kijkt dus voor en na elke partij uw spel na.

5. De uitslagen der partijen moeten bij het bestuur ingeleverd worden.

Namens het Bestuur:
J. v. HATTEM,
Commissaris.

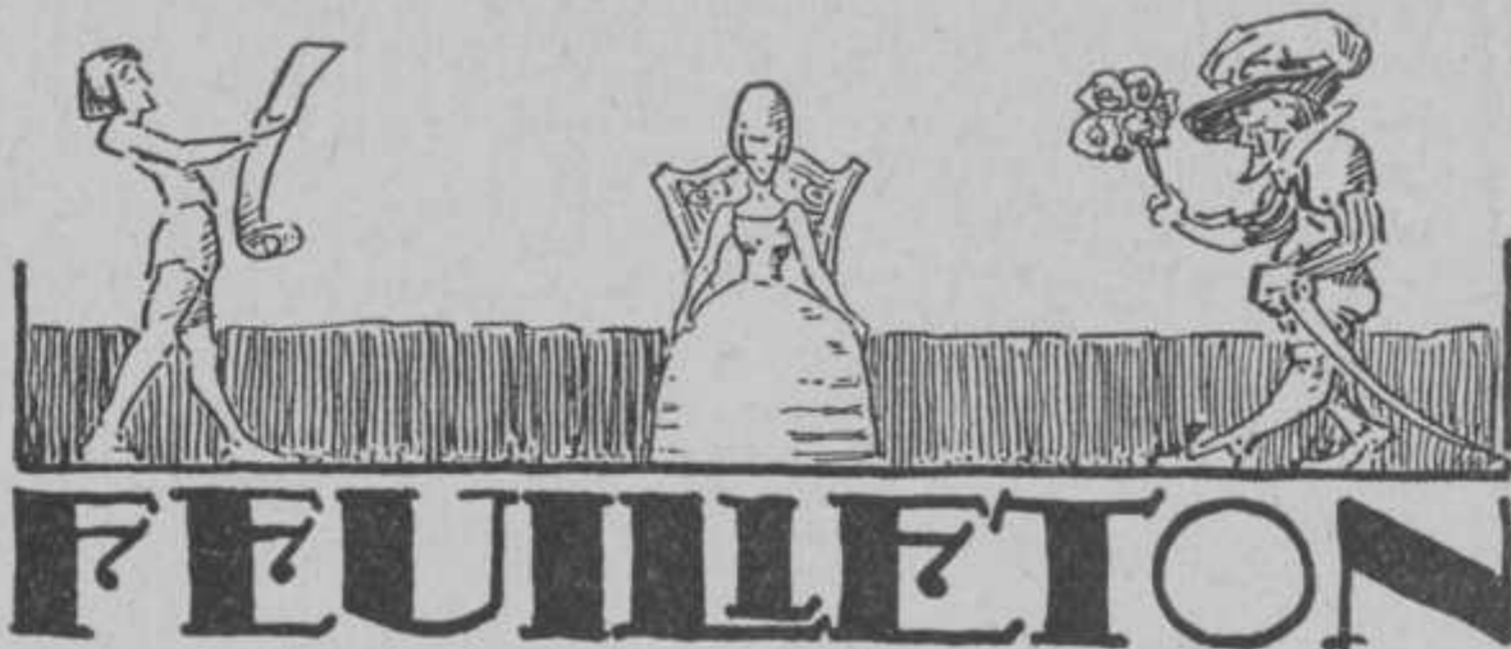

DIKTATOR X.

Hij heette Fabian. Ik zag hem op een middag daar zitten, eenzaam aan een tafeltje voor de lange ramen. Het was in een restaurant, waar een wonderlijk mooi uitzicht aan de gasten geboden werd, vanaf de heuvelrand over de resten van oude wallen heen. Waarschijnlijk was dat ook de gemeenschappelijke reden waarom wij er ons neergelaten hadden. Maar mijn redenen waren zeer vaag en moeilijk te omschrijven geweest, nauwelijks herinner ik mij de weg die ik erheen nam.

Ik had die dag met niets doen doorgebracht. Ik was gekomen om het stadje te bezichtigen, schilderachtig als het lag, steil tegen de hellingen. De heele dag liep ik door de steile straatjes en steegjes, en de trapjes, die de gevaarlijkste steilten begaanbaar moesten maken. Eerst de iets bredere hoofdstraat op; maar al spoedig dwaalde ik de doolhof van kleine zijstraatjes in, met de middeleeuwse huizen met trapgevels en spreuken met wapens boven de deur. Ternauwernood drong wel ooit een zonnestraal door tot de bodem, waarvoor dansende beekjes zich nog over de straatstenen naar beneden haastten.

Geheel onderin de stad waren die straatjes voor een groot deel overdekt geweest. Maar steeds stijgend kwam ik in meer open stadsgedeelten en zag ik tusschen de smalle topgevels steeds meer verblindende helderheid van lucht. Een gevoel be kroop me als ging ik een gang van middeleeuwen en duisternis naar het heden terug. En langzaam steeg iets mijn stemming. Haastig was overal het leven om me heen, van mannen en meisjes die zich voortspoedden naar de dagelijksche bezigheden. Telkens in een miniatuur werkplaats langs de straat een gebogen werker over schoenen en meubels.

FEUILLETON

BERTHA GERRITSEN
IN BLOEMEN

Wie kent Bloemen-Bertha niet.

Eens in de week zien we haar in de Societeit. Dat is een bijzondere dag, maar zonder Bertha verliest hij een van zijn groote charmes.

Er is muziek en we eten bij kaarslicht; in ons knoopsgat stak Bertha een bloem.

Zoo heeft ze al ontelbare dagen gedaan, hier zoowel als elders. Weet U wat een Varsity is, zonder Bertha met de blommen en de strikjes? Op Hemelvaartsdag is 't altijd nat en guur bij de Hembrug. De regen is zoo inhearent aan deze wedstrijden geworden, dat een Varsity zonder regen geen echte Varsity wezen zou.

Een Varsity in den regen is een feest, zooals er weinigen zijn; zonder Bertha zou het een verregend feest zijn.

Wie treedt U lachend tegemoet op Carnaval, in Concordia te Breda.

't Is Bertha met de bloemen.

Zoo is 't in Den Haag, in Scheveningen.

't Is alles Bertha wat bloem is en de bloem, die in mijn knoopsgat steekt, terwijl ik dit schrijf is van Bertha.

BLOEMEN.

't Was op een Zondag een paar weken geleden dat ik bij Bertha koffie dronk. Ik was de eerste gast in haar nieuwe woning. Nu is dat niet zoo bijzonder als 't lijkt, want Bertha verhuist vaak en zooals ik in haar laatste woning de eerste gast was, zoo had ik de vorige twee heelemaal niet gezien. De bewoners stuurden me er van 't kastje naar de muur. „Bloemen-Bertha? O die is verhuisd naar . . .” hoorde ik drie keer achtereenvolgens. Op 't Huygens plein in den Haag had ik de moed dan ook al opgegeven, maar ziet daar staat Bertha in levenden lijve voor me.

Haar lach is innemend, haar bruine oogen noodigen me binnen.

Bloemen-Bertha is een en al gastvrijheid. Mijn hoed en mijn jas zijn al opgehangen en in mijn knoopsgat steekt een feestelijke roode roos. Nu mag ik 't nieuwe huis zien. Eerst het benedenkamertje met de beelden. De Leidsche Minerva naast de Delftsche Corpsmaagd, de beelden van Utrecht en Groningen prijken in dit kamertje in een sereene rust. Ze zijn behangen met de emblemen der Corpora. Ze zijn het beeld van de grootheid van Bertha's hart, waarin ieder een plaats heeft, of hij nu komt uit 't Westen of het hooge Noorden . . .

Dan mag ik de keuken zien, met zijn heldere tegels en zijn groote fornuis. Een reuzen keuken. Ontelbaar veel potten en pannen staan in rijen op rekken langs de muur. Op de tafel staat Bertha's mand. Ook nu, op Zondag, is hij vol en fleurig. 't Is of Bertha er zoo op uit moet.

We treden de slaapkamer binnen.

't Is een zaal. Twee groote ramen „op de zon” doen 't vertrek baden in een zee van licht.

„En dit is mijn praalbed,” lacht Bertha.

Er zou een compagnie kunnen rusten in dat groote ouderwetsche ledikant.

Aan 't hoofdeind hangen de pietjes, Bertha's zwak; straks zal ze me vertellen van haar ouden, reeds lang overleden vriend, de hond Prof, die haar nergens en nooit verliet.

En dan glimt ze van trotsch als we de toilettafel bezichtigen, de vaste waschtafel, het bad.

Bij elk stuk krijg ik de geschiedenis hoe ze er aan kwam. Ze vertelt hoe deze of gene heer uit Leiden of Utrecht of Delft, die toch zoo'n goede vriend van haar was, haar zoo'n mooie stoel cadeau deed of die antieke tafel, ze vertelt hoe ze voor

Op een andere dag had ik wel een touristenblik op hun bedrijvigheid geworpen. Maar nu ging ik zonder hen op te merken voorbij; en ook de snelvoetige meisjes die zich steeds bij het voorbijgaan zoo snel mogelijk maakten in de nauwheid van de steegjes.

Steeds doorgaand de dagelijksche beslommeringen, en dat nijvere-bijge gegons. Ik walg. Ik voel me als wroet ik in een mestvaalt met zwarte torren en vaal lijkkleke larven om me heen. Zwart zijn de mannen in kleeding en gelaat, bevuild door hun werk, nijverig zie ik ze om mij heen mestballen voortrollen. Steeds ontglipt de bal hun, zwarte klauwen en beginnen ze weer onderaan hun Sisyphustaak. En de vrouwen met hun nietszeggende, levenlooze, vlakke gezichten, waaruit aan duister gewende oogen bevreesd mij aankijken, als in doodsangst, voor de indringer in hun eigen mesthoopje.

Ik wil braken. Maar ik kan slechts uitbreken in een ren, in een vlucht voor het leven, naar boven, niets zie ik van dat om mij heen. Voor mijn oogen zwerft een visioen van dood, een kerkhof. Ik kruip door de zandkorrels van kist naar kist. En de vergane zijwanden laten mij geen geheim bedekt. Door witheid van beenderen staart me steeds een holle leegte aan. Op mijn knieën over de pijnlijke ruwte doe ik de ronde van karkas naar karkas, waar de onheilspellende oogholten me aldoor vervolgen. Mijn keel springt, ik schreeuw . . .

Maar ik loop schijnbaar kalm door een straat met een gezellige drukte.

Waaruit straalden naar mij die indrukken? Uit die levendige oogen?

Of gladde maskergezichten? Lieve popjes loopen weer langs me, begeleid door heeren met zwaaiende rietstokken. Ze vormen een elegante, amusante komedie. Snel fladderen ze om me heen.

Weer vlucht ik. Ik wil stijgen. En ik kom boven langs de burchttoren en boven de grasglooiende hellingen, diep onder me aan de voet van de wallen, die zich in de heuvel dringen en hem schragen. En ik ben trotsch me uit de menigte te hebben kunnen verheffen; dat is een goddelijke eigenschap. Voor me zie ik onder de kleine ronde torentjes van de burchtwal de vlamme kastanjes en eschdoorns langs het rudiment van een gracht. Vlammen slaan ze ook in mij; van alle zijden

wordt ik verteerd door licht. De hemel straalt mij open tegemoet.

De heele aarde wil ik wel verlaten. Ik wil hem fijntrappen. Als ellendige mieren onder mijn vaste voetstappen. Mijn brieschende adem tracht alles te verzengen.

En uitnoodigend staat naast mij de glad noten deur van het restaurant.

En daar zit hij, in de verste hoek. De kelner groet mij, ik geef hem mijn hoed en vraag hem wie de heer aan het verste tafeltje is. Maar op zijn hoofdschudden stap ik door naar het einde van de waranda en groet de heer in het zwart. En zie, hij noodigt mij uit tegenover hem plaats te nemen en maakt zijn naam bekend. Vreemd doet me alles aan, zijn wonderlijke doordringende, intense oogen, en zijn zelfbewustzijn, dat overal uit spreekt, uit zijn gelaat, zijn strakke kleedij, zijn nonchalante houding. Hij begint een gesprek, zegt dat hij zich eenzaam voelt en of ik er iets op tegen heb hem gezelschap te houden. Maar al zeer snel wikkelen we ons in een zeer diep gesprek. Hij is schilder zegt hij, maar schildert niet meer; hij heeft genoeg van het afbeelden van de werkelijkheid in zijn leelijke. In zijn uitbeeldende kracht, verlamd door zijn omgeving, is er niets van hem over.

Ik vertel hem, nog niet geheel eerlijk, mijn wandelingen van vandaag.

Plotseling met een schok in me schiet een vloed van gedachten en woorden me binnen. Transcendente vonken begint mijn geest om zich te verspreiden. Als Zeus tref ik met mijn knetterende slagen de ineem kruipende aardbol. Op hen voel ik mezelf omhoogheffen, de vrijheid en onafhankelijkheid tegemoet. Mijn geest bestijgt de zilvergerande wolkenhemel, en met een aldoorborende helderziendheid zie ik op de menschen neer. En weer bast mijn woede uit.

Hij hoort me in intense spanning aan en omhelst mij als ik uitgesproken heb. En tranen loopen ons over de wangen van ontroering. En we spreken af dat wij tweeën de Goden over deze aarde zullen zijn. Wij zullen hem aan duivel en God ontrukken, waar we hen ook op moeten zoeken. Morgen begint onze heerschappij.

Ben ik dronken of waanzinnig geweest? Vandaag ben ik op mij onbekende wijze thuis gearriveerd. Fabian is er niet meer. Ik voel me slecht.

R. VER LOREN VAN Th.

een prikje het bad kocht op de markt en waar de waschtafel vandaan komt.

Een oogenblik later wijst ze op de vele prenten en teekeningen van Haverman, die aan de muren hangen. Haverman was een van haar beste vrienden. „Dat heb ik allemaal van hem gekregen.”

Ook Bertha's portret van Toon Kelder heeft een eereplaats boven de schoorsteen.

't Is een mooi portret van Bertha zooals we haar wekelijks zien. Glundere Bloemen-Bertha.

We gaan verder, het trappenhuis, de zolder, de vliering . . . „Kijk U es wat een mooie trap ik hier heb,” zegt Bertha trotsch, „zoo zie je d'r niet veel meer tegenwoordig,” en ze wijst me op de mooie gesneden leuning van de vorstelijke opgang naar boven.

„Nu wil U zeker wel een kopje koffie,” Nog voor ik kan ja zeggen staat er al een geurige kop voor me. Bertha reddert bij 't gasstel en daar komt ze met een dampende pan soep te voorschijn. „Dat had ik U toch beloofd.”

Ik weet van geen beloften, maar de soep maakt me hongerig en we zetten ons ter tafel. Als de soep op is komt er een blikje tevoorschijn met paling en een blikje met kreeft. 't Is een godenmaal. Zoo discht alleen Bertha ze op. En onder de hand praat ze. Er is geen speld tusschen te krijgen. Ze vertelt maar door, over 't Lustrum in Groningen, dat niet doorging, over de reis er heen, over de Varsity van verleden jaar, over Carnaval . . .

Dan komt ze te praten over haar jeugd en haar ouders. „Mijn lieve moeder,” zegt Bertha altijd.

Nou — ik zeg tegen mijn lieve moeder, we moeten es wat anders probeeren want zoo gaan we achteruit.

Weet je wat, ik ga hier in Den Haag met een wagentje bloemen of liever gezegd op zijn Amsterdamsch met een bloemenkarretje.

Toen ging ik maar eens roepen ook op de Groenmarkt en op de Scheveningscheweg: 1 dubbeltje de zeven, hoe kan de koopvrouw ze zoo geven . . .

Zoo praat Bertha verder, de eene herinnering na de andere. Dat is Bloemen-Bertha, die 30 November op den dies van den Delftschen Studenten Societeit Phoenix, 30 jaar lang bloemen verkoopt.

Op die gedenkwaardige Zondag vertelde Bertha me van haar jeugd.

Weinigen, die haar kennen zullen gelooven, wat ik die middag uit haar eigen mond vernam:

Bloemen-Bertha was de eerste drie jaar van haar leven stom! Ik moet wel heel ongeloovig gekeken hebben.

„Ja werkelijk,” gaat ze verder, „toen ik nog klein was, heeft mijn moeder o, zoo'n zorg aan me gehad. Ik zat maar 't liefst stilletjes onder de tafel. En op straat kroop ik vaak onder een paard en daar bleef ik dan maar zitten. En drie jaar lang heb ik niet kunnen praten. Toen heeft me lieve moeder me mee naar een dokter genomen en die heeft me toen geleerd te spreken.”

Niemand zal nu dan ook durven beweren dat ze niet alle moeite doet de schade van drie lange zwijgzame jaren van haar leven in te halen!

Ontelbare malen valt ze zichzelf in de rede. Nu schrikt ze op omdat ze in 't vuur van 't gesprek de koffie vergeet. Dan is 't een van de vele photo's aan de muur, waar ik, met mijn oogen dwalend door 't vertrek, mijn blik op rusten liet. Ze vertelt me dan van de heeren van 't een of ander bestuur van vele jaren her, of ze verhaalt van de bezoeken van de beroemde Leidsche tandemclub.

De muren hangen propvol met zulke photo's. Zeker 25 jaar Studenten historie is te beleven op de muren van Bloemen-Bertha's huiskamer.

Verder vertelt ze al weer.

Eerst Amsterdam, daar is ze geboren.

„Als klein kind, toen ik nog op school was, ging ik mijn twaalfuurtje halen in het Koninklijk Paleis op de Dam en zat ik als meisje van 9 jaar tusschen de soldaten een bordje snert te eten. Voor thuis vroeg ik altijd een kommiesbroodje, en liep heel hard weg want ik had haast om het thuis te brengen.”

Even is ze stil. In de slaapkamer hooren we de pietjes fluiten. „Wat waren die soldaten aardig! Als de commandant kwam kroop ik altijd gauw onder de tafel, want ik wou niet dat die mannen om mijnentwegen straf kregen.”

Maar Bertha werd grooter en de tijden veranderden. In 't Paleis mocht ze niet meer komen eten.

Haar moeder, van wie ze haar lust tot trekken geerfd zal hebben, ging verhuizen en Bertha kwam te wonen op het Leidsche

(Vervolg zie pag. 6).

Een belangrijk onderdeel van uw toilet is ook uw schoenen!!

Laat hen daarom repareren bij

H. C. v. Meekeren
van Bossestraat 74

Speciaal op het gebied van steunzolen en schoenen naar maat

ATTENTIE

ALS U PRIJS STELT OP EEN MOOIE
DAMES GABARDINE REGENMANTEL
OF HEEREN GABARDINE REGENJAS
VAN DE **FALCONFABRIEK** VOOR
DE HELFT VAN DE PRIJS DAN IS
UW ADRES:

MENTINK'S KLEEDINGMAGAZIJN
HUGO DE GROOTSTRAAT 160
GESLOTEN HUIS (NABIJ DE KERK)

OOK VOOR HEERENCOSTUUMS KUNT
U ALLÉEN BIJ ONS VOORDEELIG SLAGEN

MOOIE DESSINS
PRIMA PASVORM

Voor Uw koffietafel is

Het adres

C. L. Onderwater

HUGO DE GROOTSTRAAT 136B
TELEFOON 1417

Alleen 1ste soorten
Goudsche en Leidsche
kaas

Prima Geldersche
Vleeschwaren

Verkade's Artikelen

Hero en Betuwe Jams

Phoenix Bieren

C.P. Tonino
Markt 43

Prachtige sorteering

Tafelzilver

GROOTE KEUZE

RINGEN

Specialiteit in
MASSIEF GLADDE TROUW-
EN VERLOVINGSRINGEN

Fruithandel „Fruttifera”
Groenten- en Fruitzaak
CHOORSTRAAT 31

TELEF. 776

LEVERT 1STE KLAS BINNEN-
EN BUITENL. FRUIT
DELICATESSEN TEGEN
BILLIJKEN PRIJS

HEERENMOLIÈRES

vanaf f 6.95

SCHOENHANDEL

HOUTEPIN

HIPP.BUURT 29a TEL. 1404

„ACADEMIA” Boekhandel en Antiquariaat
Telef. 1776 OUDE DELFT 101/103 DELFT

Alle studieboeken, aanbevolen door
H. H. Hoogleraren T. H.

Nieuw of tweedehandsch

Uitgave van catalogi welke gratis verkrijgbaar zijn.
DICTAATCAHIERS, linnen, 160 blz. 10 stuks f 1.40

B. VETH & CO

Betrekt Uwe melk en melkproducten van de

Delftsche Melkinrichting

DIRKLANGENSTRAAT 66-70

TELEFOON No. 42

UITSLUITEND PRIMA KWALITEIT

Streng toezicht over de melk op
eigen laboratorium. Gerechtigd tot
het voeren van het Rijksbotermerk

N. V. Stoombleekerij en Chemische Wasscherij

„OZON” - VOORBURG

Telegram-Adres: Ozon-Voorburg - Telefoon Int. 778011

Wasscherij van alle soorten Goederen

Speciale Afdeling: FIJNGOED - STRIKKERIJ

Volledig tarief op aanvraag verkrijgbaar

TREEDT

ALVORENS UW DISSERTATIE IN DRUK TE
GEVEN, EERST IN ONDERHANDELING MET
NAAMLOOZE VENNOOTSCHAP W. D. MEINEMA
MONOTYPE-DRUKKERIJ
HIPPOLYTUSB. 6 DELFT TELEFOON 160

J. C. KUYPERS

Kapper Delftsch Stud. Corps
CORN. TROMPSTR. 19
DELFT

Speciale
Heerensalon

Parfums van 1e klas
binnen- en buitenl. huizen

BOURGOGNEWIJNEN

UITSLUITEND MOOIE GEWASSEN

WIJNKOOPERIJ

B. A. VAN DE VEN & Co.

WIJNHAVEN 11 — TELEFOON 78
DELFT

Sigarenmagazijn
't Prinsenhof

Oude Delft hoek
Binnenw.sloot
Telefoon 585

●
Gerenommeerde
Sigaren- en
Sigarettenmerken

TECHN. HOOGESCHOOL

Prof. Dr. Ir. J. A. Schouten maakt bekend, dat het college „Inleiding tot de Mechanica” voor C_2 , S_2 , E_2 en N_2 niet meer gegeven zal worden in zaal I aan de Jaffalaan, maar in zaal Alpha van het Laboratorium voor Electrotechniek. (Vrijdag van 1—2 uur).

Prof. Ir. W. Schermerhorn maakt bekend, dat hij verhinderd is op Vrijdag 19 October college te geven.

De door Professor G. Urbain, hoogleeraar aan de Sorbonne te Parijs, in zaal 32 van het Gebouw voor Scheikunde aan de Westvest te houden voordrachten op Maandag 22 en Woensdag 24 October, zullen niet om 4 uur, zooals werd gemeld, doch om half vier aanvangen.

Professor G. Urbain, hoogleeraar aan de Sorbonne te Parijs zal in zijne hoedanigheid van professeur d'échange op Maandag 22 en Woensdag 24 October, ten 4 uur precies, in de zaal 32 van het Scheikundig Laboratorium aan de Westvest, twee voordrachten houden, getiteld: Théorie de la coördination moléculaire en chimie organique. Deze voordrachten zijn voor alle belangstellenden toegankelijk.

Ingenieurs-examen W. I. (Tweede Groep 1934—1935).

De opgaven voor het Ingenieurs-examen voor Werktuigkundig Ingenieur (Tweede Groep) zullen worden verstrekt op Maandag 12 November 1934, voorm. 9 uur.

De candidaten, welke aan dit examen wenschen deel te nemen, moeten omtrent inlevering van hun vijfde jaars werk overleg plegen met den Hoogleeraar, bij wien zij eindexamen wenschen te doen.

Het Ingenieurs-werk, met het verslag, moet worden ingeleverd bij den Amanuensis v. d. Vaart, op Zaterdag, 19 Januari 1935 De aangifte voor het examen bij den Secretaris der Afdeling (p.a. Administratie der Afd. W. en S., Kamer 213), dient plaats te vinden uiterlijk op 1 November 1934.

Aangifte voor het examen kan niet geschieden, indien daarbij niet tevens ter waarmeding het bewijs wordt overgelegd, dat het examengeld is gestort of overgeschreven op de postgiro-rekening „Technische Hoogeschool. College-, Inschrijvings- en Examengelden”, No. 44248.

Een opgave voor het Ingenieurs-ontwerp kan slechts worden verstrekt, indien bij het aangifte-formulier tevens wordt overgelegd een ingevuld formulier in duplo, betreffende practisch werken (verkrijgbaar bij de administratie der Afd. W. en S., Kamer 213), met de bewijsstukken van zes maanden practisch werken, welke bewijsstukken, na afloop van het examen, aan de candidaten teruggezonden worden.

De Secretaris der Groep Werktuigbouwkunde.

Candidaatsexamens na de Kerstvacantie.

Het College van Rector Magnificus en Assessoren der Technische Hoogeschool maakt bekend, dat zij, die wenschen deel te nemen aan het na de Kerstvacantie af te nemen candidaats-examen voor Scheikundig Ingenieur of voor Natuurkundig Ingenieur, hebben zorg te dragen, dat hunne schriftelijke aanmelding uiterlijk 15 November zal zijn ingekomen bij de Administratie der Technische Hoogeschool, Afdeling Examens

Geslaagd voor het propaedeutisch examen voor Civiel Ingenieur: G. J. W. Boomstra.

Geslaagd voor het propaedeutisch examen voor Werktuigkundig Ingenieur: H. J. van Ebbenhorst Tengbergen.

Geslaagd voor het propaedeutisch examen voor Electrotechnisch Ingenieur: J. P. Koster.

VAK-VEREENIGINGEN

PRACTISCHE STUDIE

Bouwkundige Afdeling.

Algemeene Ledenvergadering op Vrijdag 19 October, 2.30 uur in het Gebouw v. Bouwkunde, Oude Delft 39.

Agenda:

Opening.

Notulen.

Jaarverslag.

Verslag van de Penningmeester.

Bestuursoverdracht.

Mededeelingen omtrent het programma 1934—'35.

Rondvraag.

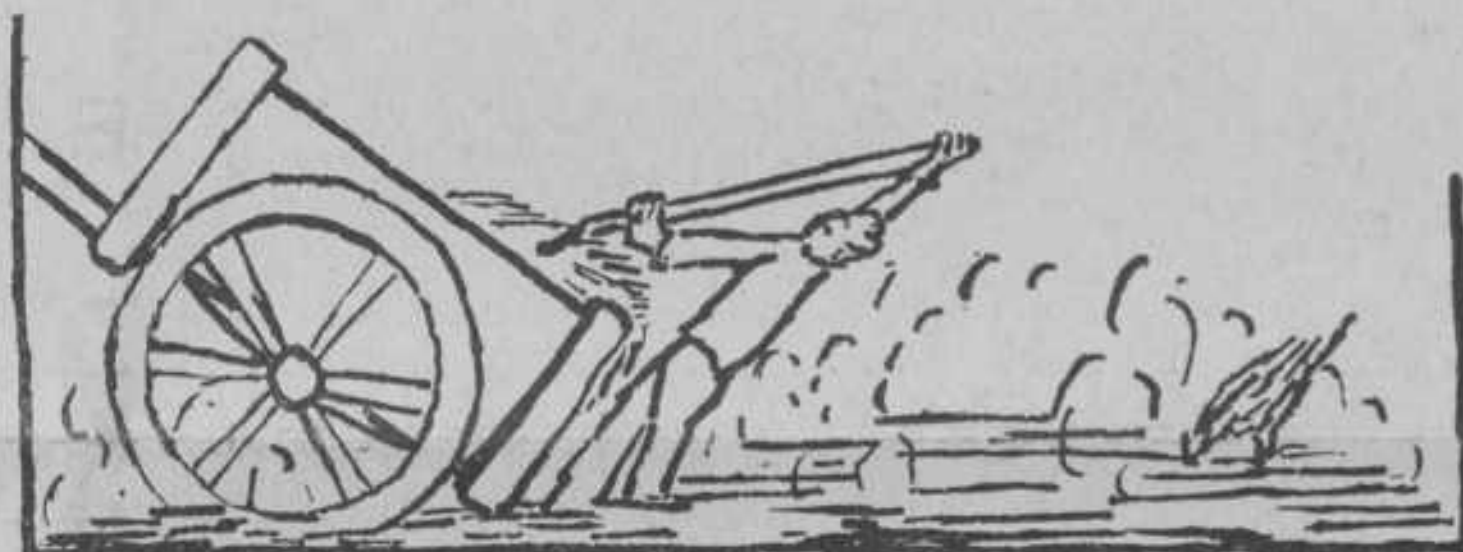
Sluiting.

Eerstejaars komt allen!!

Na afloop gelegenheid met het bestuur kennis te maken in de bestuurskamer van Practische Studie.

Namens het Bestuur:

F. CANTER CREMERS, *Secretaresse.*

DE MESTVAAL

B. Aten, Molslaan 23.

J. van Aalten, Markt 9.

J. A. van Slingelandt, v. Leeuwenhoeksingel 22.

F. Schalijs, Oude Delft 171.

J. W. van der Valk, Voorstraat 38.

REPETITOREN

BOUWKUNDE, CONSTRUCTIEVE ONDERDEELLEN VAN GEBOUWEN bij N. C. H. M. v. d. Drift, Architect (Oud-assistent T.H.), Stevinstraat 173, Scheveningen, te bereiken met lijn 9 of blauwe tram.

ELECTROTECHNIEK en WISKUNDE bij Ir. M. van der Veen, assistent T. H., Cornelis Trompstraat 60, Delft.

ELECTROTECHNIEK (STERKSTROOM beh. El. Voorz.; ZWAKSTROOM behalve Radio) bij Ir. D. Goedhart, assistent T. H., Hugo de Grootstraat 85, Delft.

WISKUNDE, ook BESCHRIJVENDE MEETKUNDE en THEORETISCHE MECHANICA bij Ir. W. J. Vollewens, c.i., (oud-assistent T. H.) Hoornbruglaan 84 te Rijswijk (Z.-H.), Tel. Den Haag 118393.

KRISTALLOGRAFIE en MINERALOGIE (modellen en verzameling aanwezig) bij Ir. J. J. M. Sengers m.i., Voorschoterlaan 149b, Rotterdam. (Van station te bereiken met lijn 21).

WISKUNDE, NATUURKUNDE, MECHANICA, KL. VIERKANTEN bij Dr. Ir. E. H. M. Beekman, Maarten Trompstraat 25.

ELECTR. LEER (Maxwell!); NAT. ELECTR. (alg. curs.); THERMODYN.; MECH. (P_2); WISSELSTR. THEORIE; TRILL. LEER bij Dr. Ir. U. Ph. Lely (oud-assistent T.H.) zowel te Delft als te Den Haag. Adres: Van Blankenburgstr. 17, Den Haag. Tel. 335740.

WISKUNDE, ook VECTORANALYSE, MECHANICA, NATUURKUNDE, WISSELSTROOMTHEORIE bij Dr. Ir. P. M. Verhoeckx, Adriaan Pauwstraat 17, Den Haag, telef. 551634. (Van station H.I.J.S.M. te bereiken met lijn 10 of 11).

Zaterdag, 6 October.

Peinzend zat hij in een gemakkelijke stoel. Hij had het al eerder gemerkt maar nu . . . ja nu was hij overtuigd. Ook had het al zoo lang geduurd met dat boekje. Herhaaldelijk had hij er al naar gevraagd.

Hij dacht na, trachtte de gevolgen te overzien van wat hij over enkele minuten ging doen. Deed hij niets, dan werd het hoe langer hoe erger. Deed hij wel iets, dan zou nog de vraag zijn wat de uitwerking was. Freud Künkel, Adler? Neen, een recept had hij er niet voor.

Half besloten belt hij.

Neen, het is toch niet goed zoo.

Stil daar komt ze.

Wat nu?

Met een wulpsche zwaai zweeft het hitje naar binnen.

„Eh . . . eh . . . Wil je de juffrouw even roepen.”

Goddank. Uitstel.

Gebelgd draait ze zich om en begeeft zich naar de keuken.

Nog even tijd. Nu moet je je houding bepalen. Dan . . .

Bedaard en zelfbewust gaat de deur open.

De Juffrouw.

„Is d'r wat meheer.”

Dan plotseling bemerkt ze het boekje in „meheer's” handen.

Een verandering.

„Wauw u betalen?”

Hij zwijgt als een doode, nog steeds zoekend naar een houding.

De Juffrouw ruikt lont en tracht te ontwijken.

„O, het is zeker voor de vruchten? Ja ik had al lang moeten zien dat die op waren.”

„Juffrouw kijkt u eens hier.”

Zij komt nader, echter vast besloten zich geenszins gewonnen te geven.

„Heb ik werkelijk zooveel eieren gegeten.”

„Ja heusch meheer! U . . . u vertrouwt me toch wel? Nee hoor, eerlijk is eerlijk.”

„Nu juffrouw, u hoeft u niet zoo op te winden. Ik wilde alleen maar eens weten of u zich niet vergist had, en of u het nog eens wilde nakijken. En juffrouw ik wilde ook nog vragen of u voortaan de boter in het pakje wilt laten, dan kan ik ze zelf wel in de vloot doen.”

„Meheer; als u me niet vertrouwt gaat u maar weg hoor. Is me dat wat.”

Bens (deur dicht).

Daar staat hij, beteuterd. Zoo had ik het ook niet moeten aanpakken.

Natuurlijk zou ze de beleedigde gaan spelen; dat was te verwachten.

Maandag, 8 October.

Alles is tiptop in orde. De boter ligt in het pakje op de koffietafel.

Daar wordt geklopt. De juffrouw treedt binnen. Ze is poeslief.

„Hebt u nog eieren noodig?”

2 December.

Hij met boekje in de hand: „Juffrouw hoe zit dat met die ham die ik laatst had, was die wel versch? En die appels; waar hebt u die gekocht? Ik heb ze zien liggen even goed en voor veel minder geld. En dat kistje sigaren dat op de kast staat was de vorige week nog bijna vol en nu haast leeg en ik heb er zelf geen gebruikt. U moet zorgen dat u me niet zoo noodeloos op kosten jaagt.”

„Nou meheer als u nou altijd zegt dat ik u oplicht, dan gaan ik het nog doen ook, van de weeromstuit.” (snikkende af).

Eenige dagen later.

Veel vrienden. Een vat. De man van de ploeterij. Politie. Afgetrapt.

Dan:

Kamers kijken. Kiezen. Handkarren, enz., enz.

Tot slot:

Een ploeterij die overstroomt van eerlijkheid en rechtvaardigheid, die niet uitgepraat raakt over haar afschuw van zwendel, die vergeet brood te halen, die de kaas laat beschimmelen, die je bed niet afhaalt, die de W.C. niet schoonhoudt. Kortom weer ellende.

J. v. SWAAY.

Plein. „Vlak over de Stadsschouwburg tweehoog achter, vlak over 't houten bruggetje. Sjonge, wat een mooie repetities werden daar gehouden!”

Bertha heeft een zwak voor Tooneel.

Met trots weet ze nog te verhalen over die tijd „vlak over de Stadsschouwburg”. Dan babbelt ze over Tourinaire en de groote Orelie, die zoo maar zong. De eerste bloemenmand, die Bertha in haar leven maakte, was voor Bouwmeester.

Bertha kan nog glimmen van genoegen als ze 't verhaal van „den grooten Bouwmeester” vertelt!

„Dat was mijn eerste mand. Het stelde voor een spinneweb voor geluk, van blauwe viooltjes.

Sjonge wat had ik een bekijks en wat was ik blij, dat hij zoo goed was uitgevallen.” „Als het in Godsnaam maar mooi is,” had ik steeds gedacht.

Ik had succes met mijn mandjes en met Kerstmis mocht ik een kerstmand maken voor de kerk.

Om half vier 's morgens brachten mijn moeder en ik hem weg.

De dienstbode doet open en daar loopen we heel voorzichtig de pastorie binnen en alles is keurig netjes en daar valt plotseling de bodem eruit en daar lag me mand, waar ik zoolang aan had gewerkt. Daar lag al de aarde op de grond. De dienstbode begon te brommen. Ik zei: „wind je niet zoo op” en stak een takje hulst op haar witte muts. Met touwtjes en draadjes hebben we toen weer alles bij elkaar gebonden . . .”

Nog even peinst ze over het drama in de pastorie.

„Ja, Bouwmeester, die goede man wilde mij aan 't tooneel hebben, want ik stond er altijd allerlei gekheid te maken. Jammer genoeg mocht het niet en moest ik mijn moeder helpen.”

En dan vertelt ze weer verder over haar jeugd. Hoe ze roodvonk had, en dat ze eens bijna verbrand was door een petroleumkachel die omviel. Ook had ze een voorliefde ervoor te hangen aan trappen en leuning en hoe ze op een kwaden dag door een keldergat is gevallen.

Dan komt het jaar 1890.

„In de winter trokken mijn moeder en ik naar Duitschland. 't Was net die zware winter, dat alles dichtgevroren was en de treinen door de sneeuw niet verder konden.

En toen reisden mijn moeder en ik naar Osnabruck en Hannover.

Ja, en toen was mijn leven nog haast heel anders geworden.

Er waren een Baron en Barones die wilden me van mijn moeder koopen. Maar dat deed mijn moeder niet, haar liefste kind verkoopen, en zoo hebben we toen afscheid genomen. Ja, 't leven was niet gemakkelijk voor mijn lieve moeder. Ik zei nog tegen haar doe het toch, ik loop toch wel weg en jij bent van de zorgen af, maar ze deed het niet.”

In begin van '91 zijn Bertha en haar moeder weer in 't land. In Amsterdam beginnen ze een bloemenwinkel. Bloemenmagazijn „de Stamroos”. 's Morgens heel vroeg ging Bertha naar de veiling en in haar eigen winkel verkocht ze toen ze 13 jaar was en net van school haar bloemen.

In eens herinnert ze zich een geschiedenis uit die jaren en daar vertelt ze het verhaal van die knappe officier en zijn verloofde. De officier was een van haar trouwste klanten. Tweemaal in de week kwam hij een ruiker halen.

„Ik zette zijn bloemen altijd voor hem klaar, maar op een goeden dag kwam hij niet en in plaats daarvan kwam zijn meisje, en vroeg of ik met hem wel eens uit was geweest. „Nou,” zei ik, „juffrouw hoe kan U zoo iets vragen, ik ben ten eerste nog geen 15 jaar en die mijnheer de officier is toch zoo goed voor U, zulke mooie bloemen voor U te komen halen. Nee juffrouw, dat is niet mooi van U.”

Het winkeltje floreerde en er kwamen steeds meer klanten. Het reizen en trekken zat echter Bertha en haar moeder te diep in 't bloed en een jaar later waren ze in Den Haag. Ze wonen op een bovenhuisje aan de Loosduinsche weg. Bertha is in haar nieuwe omgeving al gauw thuis en ze schatert nog bij de herinnering hoe ze eens Ulrich met zijn hoempa van de straat naar binnen haalde en hoe ze danste over de buurt op de muziek van een orgel. Zoo vertelt ze van een Delftsche rijtoer van jaren her. Ze had alle heeren mee naar de Loosduinsche weg genomen. „En mijn moeder was kwaad, dat ik het gedaan had, want ze moest de heeren toch wat presenteren en we hadden niks . . .”

Intusschen gaat Bertha weer aan de slag en ze krijgt een dienst als tweede meisje op 't Sweelinckplein.

„Daar waren twee zoons in huis, studenten, nou dat vond ik wel aardig en ik maakte mooie liedjes voor ze.

Ik bleef er een jaar, maar kwam niet verder, al heb ik er goed werken geleerd.”

(Wordt vervolgd).

VAN DEN KLAPSTOEL

D. S. D. G. „VRIJE STUDIE”.

Voordrachtavond Alfred Beierle.

Het programma begon met „Der Traum einer lächerlichen Menschen” van Dostojewski.

De Heer Beierle heeft met vele andere tooneelspelers een zekere neiging tot overdrijven gemeen. Dit kwam vooral in het midden van zijn eerste voordracht tot uiting. Het begin was prachtig; aangrijpend werd de ontmoeting met 't arme kleine meisje geschilderd en ook 't daarop volgende gedeelte, 't thuis komen van de hoofdpersoon en zijn overpeinzing voordat de slaap hem in de leunstoel verrast, waren zoo suggestief, dat men de indruk had alsof de heer Beierle over zijn eigen belevingen vertelde.

De voordracht van de eigenlijke droom kon mij maar matig bekoren. Dit gedeelte had veel beter op een meer subtiële wijze voorgedragen kunnen worden, zonder die vreeselijke stemverheffingen van de spreker waarbij de zaal dreunde. De slechte accoustiek verergerde dit nog. Dostojewski, die zijn eigen werken voortreffelijk moet hebben voorgedragen, deed dit steeds op een eenvoudige wijze, zonder veel onderscheid tusschen hard en zacht.

De spreker las dit gedeelte grootendeels v/h. manuscript. Misschien was dit de oorzaak dat het middelste gedeelte niet geheel aan de verwachtingen beantwoorde. Tegen 't einde werd 't weer bijzonder mooi. De laatste woorden, „jetzt gehe ich”, haast op fluisterende toon gesproken, hebben een onvergetelijke indruk achtergelaten.

Na de pauze volgde „Amok van Stefan Zweig”. Over de voordracht niets dan lof. Het duurde echter wel wat lang zoodat er veel van 't concentratievermogen v/h. publiek werd gevegd. Het had mijnsinziens aanbeveling verdiend de beide stukken elk op een afzonderlijke avond te geven. Te meer, omdat de geest van de twee verhalen totaal van elkaar verschillen.

Ik zou echter de waarheid te kort doen door deze avond niet als een zeer geslaagde te beschouwen.

Het buitengewoon talrijke publiek zal dit wel met mij eens zijn. Alleen de President van Vrije Studie wil ik aanraden zich bij de heer Beierle wat in het Duitsch te bekwamen.

Ro v. H.

D. S. D. G. „VRIJE STUDIE”.

Voordrachtavond Alfred Beierle.

De Heer Beierle heeft ons twee verhalen verteld.

Eenvoudigweg verteld. Hij nam plaats op een stoel, aan een tafeltje; op het tafeltje eenige sigaren, een aschbak en het boek, waarin het te vertellen verhaal stond. Eerst hield hij een oogenblik zijn hand voor de oogen, om te vergeten, dat hij de acteur, de vertolker was, maar integendeel het zelf was, „Ein lächerlicher Mensch” en dan aan de gespannen wachtende toehoorders te vertellen wat hij als zoodanig ondervond en beleefde.

Smartelijk, verzuchtend, soms woedend, vertelde hij, hoe hij zich een overbodig individu voelde, door iedereen uitgelachen en niet ernstig genomen en nu ten einde raad een revolver gekocht had

Toen hij op het punt stond over te gaan tot zijn wanhopige daad en zich vanzelfsprekend in een uiterst opgewonden toestand bevond, viel hij in slaap en droomde een wonderbaarlijke droom, die hem in het Hiernamaals verplaatste en hem het schoone op onze aarde openbaarde. Deze droom was dan het keerpunt in zijn leven

Psychologisch lijkt ons deze geschiedenis op het eerste gezicht onwaarschijnlijk; doch Dostojewski, van wien „Der Traum eines lächerlichen Menschen” afkomstig is, maakt het ons, zonder ooit wetenschappelijk te worden (iets, waar Dostojewski zich nooit aan bezondigd heeft), volkomen duidelijk in zijn prettig aandoenden verhalenden trant.

Dit maakt het werk dan ook in zoo sterke mate geschikt om voor te dragen. Het hoeft niet nog eens gezegd te worden, hoe meesterlijk Beierle (lid van het ensemble Max Reinhardt) zich van zijn taak kweet. Wij kunnen slechts memoreeren: Wie hem niet gehoord heeft, heeft wat gemist!

Het tweede verhaal was „Der Amokläufer” van Stefan Zweig. Zooals de titel het reeds aangeeft, speelt deze geschiedenis zich af in Nederlandsch Indië. Het zijn de ervaringen van een arts, die jarenlang geen blanke vrouw gezien heeft, dan eindelijk met een zeer schoone Engelsche in aanraking komt, die hem door haar vreeselijke koelheid te gronde richt. Het is een geschiedenis, zooals wij Hollanders er zoovele kennen en ons daardoor wellicht ietwat triviaal voorkwam.

Doch ook in de voordracht van dit verhaal vol van mensche-

lijke hartstochten, konden wij den grooten acteur Alfred Beierle diep bewonderen.

In alle opzichten kon dus het zeer talrijk opgekomen publiek voldaan zijn over dezen voordrachtavond van „Vrije Studie”.

E. A. K.

DE DROOM VAN EEN BELACHELIJK MENSCH.

Dostojewski heeft in dit boek willen neerleggen zijn ideeën over de zuiver verstandelijk redeneerende mensch.

Hij geeft ons hier een persoon, die nooit smart gekend heeft, die wel veel leed heeft meegemaakt, maar dit nooit tot zich heeft laten doordringen. Altijd gezegd heeft, er is nog grooter leed, maar daarbij geen begrip van leed als zoodanig had, en dus ook geen liefde kende.

De belachelijke mensch zag dus in alles het nietige in verhouding tot de oneindigheid, omdat dit laatste als het ware de eenheid van zijn gedachten vormde.

Ten slotte pleegt hij dan ook zelfmoord (in zijn droom), om zich zelf los te maken van zijn nietigheid en op te gaan in het oneindige. Hij komt nu op een andere planeet en ontmoet er menschen, maar nog kent hij het gevoel liefde niet. Hij is bekoord door hun schoone gestalten en hun edele gelaats-trekken en hun harmonisch klinkende gezangen, maar liefde kent hij nog niet. Pas wanneer hij de lijdende menschheid heeft meegemaakt komt een hartstochtelijke liefde over hem. Wanneer hij de mensch ziet in zijn eeuwige worsteling met het kwaad, begint hij hem in zijn ware grootte te leeren zien, en een diepe ontroering gemengd met een hartstochtelijk verlangen om de menschheid te redden door zijn verkondiging stijgt in hem op.

Nu leert hij de liefde voor het leven kennen en wel het leven als mensch in de hoogste beteekenis van het woord.

Wel een zeer groote gave is noodig om deze diepe gevoelens van Dostojewski te begrijpen en te kunnen weergeven en de heer Beierle heeft wel getoond die te bezitten.

Voor de ontroering, van de ziel wanneer het de schoonheid van de onverdorven menschheid beschrijft.

„Ach wie schön sie waren, diese Menschen und ihre Gebärden”

Heel goed is ook weergegeven het eigenlijk niet mensch zijn van deze personen, die geen liefde en geen vreugde kennen omdat ze ook geen lijden en smart hebben ondervonden. Men voelt echt uit de woorden van de spreker, dat de ziel van de belachelijke mensch nog niet bevredigd is. Een hunkerend verlangen blijft, en het rusteloos jachten van de ziel is dan ook heel goed weergegeven in de korte, stootende, hijgende opsomming van de rij gebreken, die de menschheid in zijn oogen ten ondergang brengen, in onze oogen pas werkelijk tot menschheid maken.

En wanneer tenslotte de ziel ondergedompeld is in smart en daardoor pas de liefde leert kennen en men ademloos zit te luisteren, overweldigd door het razende tempo waarin de climax zich voltrokken heeft, is het weer heel goed en typisch volgens Dostojewski, wanneer de plotselinge bruuske ontspanning komt in het eindigen van de droom en de belachelijke mensch de wereld intrekt om zijn meening te verkondigen met de woorden:

„Ich gehe, ich gehe, ich gehe,”

R. BAARS.

MAC ROBERTSON SPEEDRACE.

Ondergeteekenden hebben het voornemen ter gelegenheid van de Mac Robertson Speedrace London—Melbourne een sweepstake te organiseeren ten bate van het motorfonds der Delftsche Studenten Aeroclub. Van de deelnemende toestellen zullen op het aankondigingen-bord in de vestibule der Sociëteit Phoenix bijzonderheden worden vermeld. Overigens bevatten ook de dagbladen en de tijdschriften der Aeroclub op de bibliotheek gegevens.

Op de lijst, die door ondergeteekenden wordt bijgehouden, staan in achtereenvolgende kolommen: de naam van den belanghebbende, het startnummer van den vermoedelijken winnaar en de door dezen gemaakte tijd in dagen uren en minuten. In de eerste plaats moet dus de winnaar worden aangeduid, terwijl bovendien de snelste tijd moet worden benaderd. De inzet, ten bedrage van twee kwartjes, wordt contant betaald en aan den thesaurier van de D.S.A. overgedragen. Het aantal inzetten per persoon is onbepaald. De lijst wordt gesloten op het sluitingsuur van de Sociëteit Phoenix in den nacht volgende op Vrijdag 19 October. De prijs voor dengene, die het uiteindelijk resultaat het best benadert, is een vlucht boven Delft. Hebben meerdere personen hierop evenveel recht, dan wordt tusschen hen geloot ten overstaan van ondergeteekenden.

Door aan deze sweepstake, — die voor alle belangstellenden is opgesteld — mee te doen steunt gij het bestuur van de D.S.A. in zijn streven een goede motor in de PH—D.S.A. in te kunnen bouwen.

J. W. H. LAMBACH.

G. A. HEYNING Jr.

J. Baretta Delft

Voorstraat 105 - Tel. 151
Postrekening No. 109854

Koopman
en Commissionnair in
**GROENTEN
EN FRUIT**
voor binnen- en buitenland

Leverancier
Societeit „Phoenix”

N.V. JOH. HICKENDORFF
DELFT — NIEUWE KERKSTRAAT 15a
TELEFOON 1830

Schoonmaakbedrijf en Glazenwasscherij.

Markiezen- en Rolluikenfabriek.

**Laat Uwe markiezen door ons vak-
kundig afnemen en bewaren.**

Het schoonmaakbedrijf voor alle gemeente-
gebouwen te Delft.

Het adres

voor Uw koffietafel is en
blijft bij

W. G. v. d. Ham

Wij leveren U uitsluitend
eerste kwaliteit

fijne vleeschwaren
prima kaassoorten
tegen lagen prijs

Grootste sortering
vleesch- en vischconserven
Verkade's artikelen
Wijnen van Kempinskie.

Bestellingen worden aan huis bezorgd
OOSTEINDE 165, TELEF. 885
FREDERIK HENDRIKSTR. 9
OUDE DELFT 111^B, TEL. 157

VOOR BETER ONDERWIJS DE
NED. TOONKUNSTSCHOOL
HIPPOLYTUSBUURT 27

PIANO, ORGEL, VIOOL, FLUIT,
SAX, HARMONICA, CELLO, CLA-
RINET, HOBO, BAS, ENZ.

VANAF f 4.— P. MAAND

SPECIALE CURSUS IN
SOLOSPEL VOOR GE-
VORDERDEN.

MEER DAN TIEN BE-
VOEGDE LEERAREN.

SPREKUREN DAGELIJKS VAN
10¹/₂-11¹/₂ uur v.m., 2-3 en 6-7 n.m.

GEVESTIGD 1864

PATISSIER CUISINIER
P.M.v.DISSELDORP
FA. GUSSENHOVEN
BINNENWATERSLOOT 30

FIJNE SPECULAAS
10 en 16 ct. p. ons.
APPELBOLLEN

TEL. 18 TEL. 18

VLEESCHHOUWERIJ
SPEKSLAGERIJ
A. W. VEELTURF
PEPERSTRAAT 17 h. Koornmarkt
Telefoon 38 Postgiro 160021

DE MODERNSTE SLA-
GERIJHIER TERSTEDE
MET DE NIEUWSTE
KOELINRICHTINGEN

SPECIAAL ADRES VOOR
HEEREN STUDENTEN
VOOR FIJNE VLEESCH-
WAREN VOOR ONTBIJT
EN KOFFIETAFEL.

**STAATSMIJN
PRODUCTEN**

**HYBRANDSTOFFEN
HANDEL**
M.H.S. OLIEMANS

VOOR
GOEDE
HEERENSCHOENEN
WIJNHAVEN
TELEFOON 917
MOLENAAR

LAAT UW
VEREENIGINGSDRUKWERK
STEEDS VERVAARDIGEN BIJ
de drukkerij van **De Spiegel**

Elke order wordt direct gereed gemaakt.

Corpsleverancier

Spekslagerij
Oude Kerkstraat 9
Telefoon 178

Specialiteit in fijne
VLEESCHWAREN
OPGERICHT 1863

FIJNSTE ZAAK HIER TER
STEDE

Aanbevelend,
A. M. STEIJGER.

N.V. BROUWERIJ
D'ORANJEBOOM
ROTTERDAM

Bestelt voor gebruik THUIS in de BROUWERIJ
GEBOTTELD flesschenbier
Houdbaar en heerlijk van smaak

Hoofdagant: J. T. POST
Vrouwjutteland 14, Tel. 92, Delft

**Rijwiel, Motor- en
Autohandel**

STALING - OLIE - BENZINE - BANDEN
Verhuur van AUTOMOBIELEN
per dag, per week of langer.

REPARATIE-INRICHTING

Aanbevelend,
G. VAN DONK
OUDE DELFT 10